తనూ - నీరజా

My dear friend,

ప్రొద్దుటే వచ్చాం నందీ హిల్సునుంచి. రఘుకి రేపటి నుంచీ హాస్పిటల్లో పోస్టింగ్స్. సాయింత్రం 2 గంటలకి తప్పక రావాలి. రాత్రి పదింటిదాకా గడిపే వీలుచూసుకు వస్తారు గదూ!

—నీరజ

కాఫీ ట్రేలోని ఉత్తరాల్లోంచి నీరజ దస్తూరి మెరుపులా తొంగిచూసింది. తాగే కాఫీ అలాగే వదలి లేత మబ్బురంగు కవరు ఆదుర్దాగా చించాడు. ముచ్చటైన మూడు బంతుల ఆహ్వానం.

నీరజ....నీరజ వేళ్ళమధ్యనుంచి జారిన మంచుబొట్టులా తన జీవితంలోంచి జారిపోయింది. ఎలా జారింది అనేది యీ నాటికీ–ఏనాటికీ తెగని సమస్య. ఆత్మాభిమానమా – అహం భావమా? ఏదికారణం?

అంతవరకూ – అంటే నీరజతో స్నేహం కలవక మునుపు – స్త్రీలందరూ తనకి, వుత్త ఆటబొమ్మల్లా, మనో నిశ్చయంలేని రామచిలుకల్లా కనపడ్డారు. పురుషుడు కదలక మెదలక, మెతక లేకుండావుంటే, ఎంతటి స్త్రీఅయినా పాదాల వద్ద వాలుతుందని, తనపూర్వానుభవాలు పాఠాలు నేర్పాయి.

కాని నీరజ తన ఆహ్వానాన్ని – నవ్వుతూ మార్దవంగా తోసిపారేసి, మెత్తటి ముఖమల్ చెప్పుతో కొట్టినట్టు, స్త్రీకి

ధనంకాక హృదయం కావాలని చెప్పింది. ఆ కళ్ళలో ఎంతేసి లోతులున్నాయి! తను ఆ లోతుల్ని చూసికూడా చూడనట్టు వ్యవరించాడు. అందువల్లే నీరజ తన జీవిత ప్రాంగణంలోకి అడుగెట్టైకూడా చటుక్కున తప్పుకుంది. తనయింటిని ఆమె నవ్వుల్తో వెలిగించ నిరాకరించింది.

ఆమెకి తన హృదయాన్ని సమర్పించి, ప్రేమతో కష్టేను కోరుండా-దూరాన్నించి అహంభావంతో చూస్తూ, ఆఖరికి ఆణిముత్యంలాంటి నీరజని చేతులారా వదిలేసుకున్నాడు.

తనకి తెలియకుండా నిట్టూర్పు వెలువడింది. నీరజ ఎంత తెలివైంది. నెమ్మదిగా, ధీమాగా, తనని ప్రియమిత్రుణ్ణి చేసుకుంది! నీరజ స్నేహంతో స్త్రీ జాతిపట్ల తనకి కొత్తదృష్టి అలవడింది. కాఫీకప్పు ఎత్తి తాగబోయాడు. పెదాలకు చల్లారిపోయిన కాఫీ తగిలింది. టైము చూశాడు. 9 గం. 15 నిముషాలయింది. సాయంత్రం అయిదింటికి, తొమ్మిదిం బావుకీ మధ్య ఏడుగంటల నలభై అయిదు నిముషాల కాలం వుంది. యింతసేపు-యీ ఏడుగంటల నలభై అయిదు నిముషాలు-తను నీరజను గురించిన ఆలోచనలు రాకుండా చేసుకో గలడా? ఏమో?

విచిత్రం. ప్రతి ఆలోచననీ అదుపులో వుంచుకునే తనే నీరజనుగూర్చిన ఆలోచనలని ఆపుకోలేకుండా వున్నాడు. పక్కనున్న పేపరుతీసి పేజీలు తిరగేశాడు-కాని లాభంలేదు.

o o o

ఆగష్టు పద్ధెనిమిదోతేదీ తన జీవితంలో మరపురాని రోజు. తనకింకా బాగా జ్ఞాపకం. పొద్దుట రెండుమూడు

అర్జంటు పనులుంటే ముగించుకుని, కారు సర్వీసింగ్‌కిచ్చి, బ్రిడ్జి పేపరు మడిచిపుచ్చుకు, యధాలాపంగా 16వ నెంబరు బస్ క్యూలో నుంచున్నాడు. మధ్యాహ్నం పన్నెండున్నర అయింది. ఎండ పేలుస్తోంది. వెధవది బస్సింకారాదు! క్యూలో మనుషుల సంఖ్య ఒకట్రొకటిగా పెరుగుతోంది. తన వెనుక-నలుగురైదుగురు మనుషుల కవతలగా వచ్చి నుల్చున్న అమ్మాయి తలలోని ఎర్రగులాబీ తనకంటి నెందుకో ఆకర్షించింది.

ఎర్రగులాబీ - ఒకే ఒక్క గులాబీ వొదులాటి జెడలోంచి వేలాడుతోంది-ఏ ఆలోచనలూ లేకుండా ఆ పువ్వు వంక అలా రెప్ప వాల్చకుండా చూసి నుల్చున్నాడతను.

ఇంతలో బస్సొచ్చింది. తన ముందున్న వారు ఎక్కుతున్నారు. క్యూనివదలి ఎర్రగులాబీ - గబగబా వచ్చి ఎక్కబోయింది. తను చెయ్యి అడ్డుపెట్టి, "ఇది క్యూ - మీలాగే మేమూ నుల్చున్నాం. వరస ప్రకారం ఎక్కండి" అన్నాడు-కొంచెం మోటుగానే. తనకా క్షణాన ఆ ఎర్రగులాబీమీద చికాకెత్తుకొచ్చినమాట నిజం. ప్రపంచజ్ఞానం తెలిసినవాళ్ళు గూడా అలా ప్రవర్తిస్తే ఎట్లా? స్త్రీ గదా అని క్యూలో పెద్ద మనుషులంతా కిక్కురుమనకుండా వూరుకున్నారు.

ఎర్రగులాబీపువ్వు తనవంక తీక్ష్ణంగాచూసి, వెనక్కి తప్పుకుంది. తను సన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

అందరూ ఎక్కారు. చివరికి ఆ అమ్మాయి ఎక్కి, తనవంక విజయగర్వంతో చూసింది. కూర్చునేందుకు స్థలం లేక నుల్చున్న ఆ అమ్మాయికి తను నుల్చుని, సీటు యివ్వ

బోతే "అక్కర్లేదు Thanks" అని తనతో అని, పక్కమనిషి సీటి స్తే గబుక్కున కూచుంది.

ఆ అమ్మాయి అంత నిర్మొహమాటంగా తనిచ్చిన సీటువద్దని, తక్షణం తన పక్కవాడిచ్చిన స్థలంలో కూచో టంతో-తనకి కొంచెం చిరాకూ, వెనువెంటనే నవ్వూ కలిగి నాయి.

బస్సు కదిలింది. తనపక్కనున్న దిపరమ శత్రువో-రాక్ష సుడో అన్నట్టు ఆ అమ్మాయి తల కిటికీవేపు తిప్పుకుని కూచుంది. తను తిరిగిచూడగా తల్లో ఎర్రగులాబీలేదు. ఏదో వస్తువుపోయినట్టు నలుపక్కలాచూశాడతను. కిందా, పక్కనా వెతగ్గా కాళ్ళవద్ద ఎర్రగులాబీపడివుంది. అదితీసి 'Excuse me' అంటూ చేతికిచ్చాడు.

అమ్మాయి పువ్వు నందుకుంటూ 'Thanks' అంది, కళ్ళల్లోకి చూస్తూ. ఇందాకటికిమల్లే కనుకొలకుల్లో కోపంతో మిళితమైన ఎరుపుజీరలు కనపడలేదు. కళ్ళు స్నేహపూర్వ కంగా నవ్వినట్లనిపించాయి.

పాలమీగడలాంటి తెల్లటిచీరె, నీలిరంగు జాకెట్టూ, చేతినవాచీ, తల్లో ఎర్రగులాబీ, యివన్నీ అందాల పాలవెల్లి అయిన అధునాతన యువతిని జ్ఞప్తికి తెస్తున్నా, వాటి వెనకన ఏదో సౌకుమార్యం, స్వచ్ఛందతా-మనసుకు లీలగా తోచడం మొదలుపెట్టాయి.

బస్ పెట్రోల్ బంక్ కి వచ్చేదాకా, కొనదేలిన ముక్కూ, తీర్చిదిద్దిన కనుబొమలూ, సోగదేరిన కండ్లనీ, తనకి తెలియ

కుండానే పరీక్షిస్తూ కూచున్నాడు. వెడల్పాటి నోరు ఒక విధంగా ముఖానికి వికారం కల్పించినట్టుగా ఉంది. పెట్రోల్ బంక్ దగ్గర ఆగిన బస్సులోంచి ఆ అమ్మాయి దిగుతూంటే నల్లని జెడలోని ఎర్రగులాబీ తనని మురిపించింది....

అదే మొదటిసారి తను నీరజని చూడటం. అప్పటికీ ఆమె పేరు నీరజ అని తెలియదుకాని మనసులో ఎర్రనిగులాబీ-తెల్లనిపైటా, పొడుగాటిజెడా, చాలాసార్లు తనని వెంటాడు తూండేవి.

వారంరోజుల తర్వాత సాయంత్రం వేళ వోవర్ బ్రిడ్జి వైపు కారులో పోతూంటే, ఫుట్ పాత్ మీద ఎర్రగులాబీ ఇద్దరు ముగ్గురు స్నేహితురాండ్ర మధ్య కనపడింది. వారి నవ్వుల్లో కలిసిన ఆమె నవ్వు అలలు అలలుగా గాలిలో కలిసి తియ్యగా తన చెవిసోకింది.

అటుపైన రెండు మూడుసార్లు బస్ స్టాపులవద్దా, అలా ఫుట్ పాత్ లవైపు నడుస్తూనూ ఆ అమ్మాయి తనకికనపడింది. నల్లతాచులాంటి ఆమెజెడ ఒకనాడల్లా తన శాంతిని ధ్వంసం చేసింది.

తను ఎంతమంది స్త్రీలను చూడలేదు? అందులో చదువు కున్న స్త్రీలతో తనకు పరిచయంలేకనా? తనకున్న డబ్బూ-హోదాతో తెలివైనస్త్రీల మనోహర వీక్షణాలను తప్పించు కోడానికి తనెన్నెన్ని యిబ్బందులు పడటంలేదు? అలాటిది తను యీ అమ్మాయినిగూర్చిన ఆలోచనలనుంచి తప్పించుకో లేక పోవడం తనకే ఆశ్చర్యంగావుంది.

మరోసారి తను సినిమా హాల్లోకి అడుగెడుతున్నాడు. ఆ అమ్మాయి-ఎవరో స్నేహితుడితో బయటకొస్తోంది. తనని చూసి ఆమె కళ్ళు గుర్తున్నట్టు సన్నగా నాట్యం చేశాయి. పెదాలు బద్ధకంగా నవ్వినట్లు వంకర తిరిగాయి. అంతే-తనకు సినిమా చూస్తున్నంతసేపూ మనసులోనూ, తెరమీదాకూడా ఆమె మొహామే కనిపించింది. వూరూ పేరూ తెలియని ఆ పిల్ల మీద తన వలపు తలపులకి అర్థం?

తనేం యవ్వనంలోకి అడుగెడ్తున్న యువకుడా? తన కళ్ళతో ముప్పైఎనిమిది వసంతాలు చూశాడు. కనిపించిన స్నేహితులూ, ప్రేమించిన ప్రియురాళ్లూ, చనిపోయిన తల్లి తండ్రులూ, మిగిలిన సిరిసంపదలూ... తనకి జీవితంపట్ల ఏ కోపమూ లేదు. ఉద్రేకాలు, ప్రేమభావాలూ తనకంటవనే ధైర్యంతో దూరాన్నుంచి, నిర్వికార భావంతో చూసే తనకి యీ అమ్మాయిపై విడవకుండా తలపులేమిటి?

ఎంతమంది స్త్రీలు తన వంటరి జీవితపుగోడలు బద్దలుగొట్టి, లోనికి ప్రవేశించి, తన ఏకాంతతను తమ నవ్వుల్తో, అర్థంలేని మాటల్తో, భంగం చేద్దామని ప్రయత్నించలేదు? ఎంతమంది తమ చిరునవ్వుల్తో కనపడని అనురాగ బంధాలు తన చుట్టూ అల్లలేదు? వాటిని దూరాన్నుంచి చూస్తూ, అంటకుండా తప్పించుకుని మందహాస వదనంతో తను బయటికి రాలేదుకనకనా! అట్లాంటిది తనకెందుకు యీ ఎరగని పిల్ల మీద మమకారం!

○ ○ ○

ఆనాడు పొద్దుటనుంచి ఒకటేవర్షం. విడవకుండా పడుతోంది వర్షం. పదిగంటలవేళ సెంట్రల్‌నుంచి తను యింటికెళ్ళ్తున్నాడు.—పూనమలే హైరోడ్డుమీదుగా. రెండుకప్పుల టీతాగి, ఏపుస్తకమో తెచ్చుకుందామనిప్లాన్. తనకి పెట్రోలు బంకుదగ్గిర బస్‌స్టాపులో ఎర్రగులాబీముఖం కనపడింది. అనుకోకుండా కాళ్ళు బ్రేకు వేశాయి. కారునెమ్మదిగా దగ్గిరకు పోనిచ్చి.

"ఎక్కండి— యీ వర్షంలో బస్‌లో ఖాళీగూడా వుండదు" అన్నాడు.

"అబ్బే, వద్దండి—బస్ వస్తుందిగా. వెళ్ళిపోతా" అంది తలతిప్పి.

"ఫరవాలేదు. ఎటువెడ్తారో చెప్పండి - దిగబెడ్తా" అన్నాడు. ప్రార్థించే కంఠస్థాయి తనకి తెలియకుండానే ప్రవేశించింది.

"నేను మౌంట్‌రోడ్డువైపు వెళ్ళాలి. మీరు యిటు వెళ్తున్నారాయెను. అనవసరంగా మీరు వెనక్కి వెళ్ళడం యిష్టంలేదు" అంది ఆ అమ్మాయి.

"ఫరవాలేదు. నాకిష్టంగావుంది మిమ్మల్ని దింపడం" అంటూ కారుతలుపు తెరిచాడు.

ఎక్కికూచుంది అమ్మాయి. ముదురురంగు ఆకుపచ్చని చీర, తెల్లని జాకెట్టూ, జడలో తెల్లగులాబీ. యీఅమ్మాయి కీరంగు లెక్కడ దొరుకుతాయో!

"ఆనాడు బహుశా మీకు నామీద కోపం వచ్చివుండాలి. నేను చాలా మొరటువాడిననికూడా అనుకుని వుంటారు" అన్నాడు పేర్లపరిచయం అయ్యాక.

"మీరు చెయ్యి అడ్డుపెట్టంగానే ఆ క్షణంలో కోపం వచ్చినమాట వాస్తవమే. కాని మరుక్షణంలో, నాతప్పు నేను గ్రహించుకున్నాను. అందువల్ల కోపానికి బదులు కాస్త సిగ్గు కలిగింది" అంది నూటిగా చూస్తూ.

"మీ తప్పును వేలెత్తిచూపిద్దామనే భావంతో నేను బస్సెక్కవద్దనలేదు. వూరికే రూల్సుచెప్పాను. నాగరికతఅంటే నిబంధనలు పాటించడమేగా!"

"మీరు నా తప్పులేకుండా అనివుంటే, అసలు మీ మాటలు లెఖ్ఖచేసివుండేదాన్ని కాను. వున్ననిజం చెప్పారు; అదీ ముఖంమీద చెప్పారు. ఆ నిజాన్ని జీర్ణించుకుసేందుకని కాస్తశైమ్పట్టింది. స్త్రీనిగదా అని క్రమాన్ని వ్యతిరేకిస్తుంటే చూసి వూరుకునే మొగాళ్ళకంటే, నిజంచెప్పే పురుషులు మోటుమనుషులు ఎందుకవుతారు? అంది నీరజ.

ఆ సంభాషణలోని- నిర్మొహమాటం, ఆ కళ్ళలోని నూటితనం చూడగానే చెప్పినవన్నీ నిజం అనిపించింది.

నీరజని ఆఫీసు మెట్లవద్ద దించాడు.

o o o

గ్రాడ్యుయేట్ నీరజ యూరోపియన్ ఫరమ్‌లో సెక్రటరీగా పనిచేస్తోంది. తల్లీదండ్రీ లేరట నీరజకి. ఆమెకి ప్రపంచంలో వున్న చుట్టాలల్లా భర్తలేని ఒకమేనత్త. నెలకి యిరవై

రూపాయలు పంపడంతో, ఈ బాంధవ్యపు తాళ్ళుగూడా తెగిపోయాయి. నీరజ స్త్రీల హాస్టలులో వుండి వుద్యోగం చేస్తోంది. అంతే నీరజ తననిగురించి చెప్పిన వృత్తాంతం.

నీరజతో క్రమంగా స్నేహం అభివృద్ధి అవుతున్నకొద్దీ, ఆమె స్వభావంలోని సరళతా, హృదయంలోని మార్దవం, తనను ఆకర్షిస్తూ వచ్చాయి. స్త్రీలని తప్పించుకు తిరిగే తను— నీరజ ఆఫీసువద్దా, ఆడవాళ్ళ హాస్టలువద్దా ఆమెకోసం కని పెట్టుకు కూచునే స్థితికి వచ్చాడు. నీరజ ప్రతి విషయం చాలా సూటిగా, దాపరికం లేకుండా తన దగ్గిర మాట్లాడుతుండేది. ఇద్దరూ సినిమాలకీ వాటికీ వెళుతూండేవారు. మనసులో నీరజ మీద మమత. అది పైకికనపడనీయకుండా, దాన్ని స్నేహంతో కప్పి ప్రవర్తిస్తూండేవాడు. కాని తన ఆంతర్యం తెలుసుకో లేనంత అమాయకురాలుకాదు నీరజ.

"వొచ్చే ఆదివారం Devotion పిక్చరుకి టిక్కెట్లు తెప్పిస్తున్నాను" అన్నాడు నీరజతో.

నీరజ సమాధానం చెప్పలేదు.

నీరజ సరేనంటుంది; ఆమెకి అభ్యంతరం వుండదు అని ధీమాగా అనుకున్న తను ఆశ్చర్యపోయి—ఆమెవంక ప్రశ్నా ర్థకంగా చూశాడు.

"ఆదివారం ఒక ఫ్రెండ్‌తో ఆ పిక్చరుకే వస్తానని మాటిచ్చాను" అన్నది సాలోచనగా.

"ఎవరా ఫ్రెండ్?"

"మీతో పరిచయం కలగకముందు ఒకసారి సినిమా హాల్లో చూడలేదూ ఒకబ్బాయిని- అతనికి మాటిచ్చాను."

అసలు ఆ అబ్బాయి సంగతి మర్చిపోయాడు తను. ఆ అబ్బాయి ఎవరు? అతనికీ యీ ఆమెకీ ఎన్నాళ్ళనుంచీ పరిచయం? ఈలాటి ప్రశ్నలు అన్నీ గిర్రున తిరిగాయి. అతనికోసం తనతో సినిమాకి రానన్నటమా—కాస్త జెలసీ లాంటిది తలెత్తింది.

"ఆహా—అల్లాగా" అన్నాడు ఏమీ అనుకోనట్టు.

"అసలు రఘుని మీకు పరిచయం చేద్దామని చాలా రోజులనుంచి అనుకుంటున్నాను. అతనంటే మీరు తప్పక ఇష్టపడతారు. పోనీ మనం ముగ్గురం కలిసి వెళదామా. మిమ్మల్ని రఘు కలుసుకున్నట్లూ వుంటుంది" అంది నీరజ ఉత్సాహంగా.

"తప్పకుండా" అన్నాడు తను, రఘునిగురించి మాట్లాడుతున్నప్పుడు మెరిసే ఆమె కళ్ళను చూస్తూ.

ఆదివారం అయిదింటికి నీరజా, రఘూ తనయింటికొచ్చారు. నీరజ చాలా సహజంగా, దర్జాగా అడుగెట్టింది హాల్లోకి. రఘు ఆమె అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వచ్చాడు. నీరజ రఘుని తనకి పరిచయం చేసింది.

రఘురామారావు M.B. చివరిఏడు చదువుతున్నాడు. నీరజకీ అతనికీ మూడేళ్ళనుంచి స్నేహమట. నీరజ రఘుమీద ఒక విధమయిన వాత్సల్యం వెళ్ళబోసింది. రఘు హాల్లో కూచున్నాడేగాని, అతను పరిసరాలన్నీ మర్చినట్టూ, చూడనట్టూ ఉన్నాడు. అతని కంటికి నీరజ ఒక్కతే కనపడ్డట్టుంది.

నీరజ ప్రతి కదలికనీ, ప్రతిచూపునీ, ప్రతిమాటనీ విశ్వాసంతో ఆరాధిస్తూ కూచున్నాడు రఘు.

తోటలో పూసిన జాజులు సజ్జలో వుంచి తెచ్చాడు నాయరు-నీరజ టేబుల్‌మీద వున్న పట్టుదారంతో మాల గడ్తూ మాట్లాడుతోంది. రఘుకళ్లు నీరజ వేళ్ళని వదలకుండా చూస్తున్నాయి.

నీరజ తనతో మాట్లాడుతూ-రఘువంక మధ్య మధ్య భయంలేదన్నట్టు చూస్తోంది. రఘు ఆ చిరునవ్వుకే మహాతపస్సులు చేస్తున్నట్లు ఎదురుచూస్తూ కూచునేవాడు.

నీరజ కిటికీవద్ద నుల్చొని జాజిచెండుని పొడుగాటి వేళ్ళతో, జెడలోతురుముకుంది. చెరోదండాకట్టి తమకిచ్చింది. నీరజ యిస్తున్న జాజి దండను తీసుకునే రఘు వేళ్ళవణుకు చూసిన తనకు, ఏదో మహాజ్ఞానం కలిగి నట్టయింది. ఆ కుర్రవాడిమీద నీరజకున్న అధికారంచూసితన కెందుకోభయమూ, జాలీ కలిగాయి.

o o o o

రఘుకి యిరవై మూడేళ్ళుంటాయి. బహుశా నీరజ కంటే ఏడాదీ రెండేళ్లూ చిన్నేమోకూడా. అతని తండ్రి తృణమో, పణమో వున్న ఖామందు. ఇద్దరు చెల్లెళ్లూ - తమ్ముడూ వున్నట్టు చెప్పాడు తనతో. రఘు చూడటానికి, నీరజకి మల్లే పదిమందిలోంచి విడిగా కనబడకపోయినా - ఆకర్షణగల ముఖం అని అనక తప్పదు. చదువులో మంచి తెలివీ పట్టుదలా గల కుర్రాడు. నీరజ చెప్పినట్లు అతన్ని చూసి

యిష్టపడకుండా ఉండలేము. కుర్రవాడిని చూడగానే వృద్ధి లోకి రావలసినవాడు అని, అనిపిస్తుంది. అన్నిటికన్నా నీరజ మీద అతనికున్న ప్రేమా, ఆ ఆరాధనా చూ స్తేమటుకు ఆశ్చర్యం కలగకపోదు.

నీరజ యితన్ని వదలి మ రెవర్నయినా, అనగా తనను పెండ్లాడితే యితను పిచ్చివాడవుతాడా అన్నంతగా భయపడే వాడు కొన్ని క్షణాలలో. రఘులో ఒక విధమయిన బాల్య చాపల్యం కనపడేది.

ఇద్దరూ వస్తూండేవారు, వెళ్తూండేవారు. రఘుని నీరజ లేకుండా, తనుచాలాసార్లు కలుసుకున్నాడు. అతనునీరజనుఒక దేవిలా పూజిస్తాడనే అభిప్రాయం రఘు మాటల్లో తెలుస్తూం డేది. తను నీరజ స్నేహితుడు కాబట్టి, తనకీ యిప్పుడే అన్నట్టు ప్రవ ర్తించేవాడు రఘు తనతో తిరుగుతున్నపుడు. తనపట్ల జెలసీగాని, కోపంగాని వెళ్ళబోస్తాడేమోనని చాలా దగ్గరనుంచి కనిపెడ్తూండేవాడు. కాని తనపట్ల స్నేహభావం తప్ప మరో కటి కనపడేదికాదు.

క్రమంగా నీరజకూ, తనకూ మధ్య స్నేహం పెరిగి యిద్దరూ చాలా సన్నిహితులయారు. తనకిష్టమయిన పనులు చేయడంలో, తను యిష్టపడ్డ చీరెలు ధరించడంలో, నీరజ తనమీదవున్న మమకారాన్ని వెల్లడించేది.

ఏనాడూ తను నీరజని–"నీరజా నువ్వు నాకు కావాలి– నా హృదయ ప్రాంగణానికి నువ్వు కాంతివి" అనిగానీ, "నీ ప్రేమవాహిని నామీద పొంగనియ్యి" అనిగానీ నోరుజాచి

అడగలేదు. కాని తమ యిద్దరిచేష్టలూ, చూపులూ ప్రేమని పెల్లుబుకించేట్లు వుండేవి.

నీరజవద్ద తన యితర ప్రేయసుల గురించీ, స్నేహితుల గురించీ దాచలేదు. ఒకవిధంగా తన ఆత్మను, జీవితాన్ని ఆమె ముందు దాపరికం లేకుండా ఉంచాడనే చెప్పవచ్చు. ఏఒక్క అభిప్రాయం వెలిబుచ్చకుండా, తను చెప్పినవన్నీ, వోపిగ్గా సానుభూతితో వినేది. భూతకాలంలో తనకి తగిలిన మానసిక గాయాలవల్ల ప్రపంచాన్నీ, మనుషుల్నీ నిరసనతో మాట్లాడితే నీరజ వారించేది. "ప్రపంచాన్ని తిట్టి లాభంలేదు—ప్రపంచాన్ని ప్రేమించి అది మనల్ని ప్రేమించేట్టు చేసుకోవాలి" అనేది. నీరజమాటలు ఉపదేశంగా తీసుకుని, ఆమెను ప్రేమించి తనను ప్రేమించేటట్టు చేసుకునేందుకు ప్రయత్నించాడు.

వేసంగికి రఘు కాలేజీకి శలవలు యిచ్చారు. అతను శలవలకి వాళ్ళవూరు వెళ్ళిపోయాడు. నీరజకి నెల్లాళ్ళు శలవ బెట్టి తన మేనత్తదగ్గిరికి వెళ్లాలనివుంది. అభిప్రాయం అడిగేందుకు తనదగ్గిర కొచ్చింది, రఘు వెళ్ళిన మూడోనాడు.

"మీవూరెళ్ళి యిప్పుడేంజేస్తావ్ ? శెలవుపెట్టి మా యింటికొచ్చి వుండు. వూరంతా వూరికే తిరుగుదాం" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"మీ రుండమంటే యిక్కడేవుంటా. నాకెక్కడయినా ఒకటే. ఎటొచ్చీ కాస్త విశ్రాంతి కావాలి. అంతే. హాస్టల్లోనే ఉంటా. తిరగటం అంటారా— అది మీ వోపిక" అంది మళ్ళీ నవ్వుతూనే.

ఆ సాయంత్రం అనుకున్నాడు నీరజలోనిపరాకు, 'మీ వోపిక' అన్న ఆమె మాటల్లోని మృదుత్వంచూసి తను నెగ్గానని; తన నోటిమీదుగా ప్రేమించానని అనకపోయినా, ఆమె తన వైపుగా తిరుగుతోందని. ఈ సారి నీరజ ప్రేమపాశాల్లోంచి తను పారిపోయే ప్రయత్నం చెయ్యలేదు సరిగదా, నీరజ ప్రేమకి దాసోహంచేసి, జీవితాన్ని ఆమెచేతుల్లో నిశ్చింతగా, ఉంచేందుకు నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఆ శలవలు నెలరోజులూ నీరజ చాలా చాలా సరదాగా వుంది. తనలోని నిర్వికారం మాయమయింది. ఇంట్లో పనివాళ్ళు, బయట స్నేహితులు తమ్ము కాబోయే దంపతులుగా ఎదురుచూస్తున్నారు.

ఇంట్లో పనివాళ్ళు అమ్మగారికి పువ్వులూ అవీ జాగరూకతతో సప్లయి చెయ్యడం, నాయరు అమ్మగారికి యిష్టమయిన ఫలహారాలు చెయ్యడం, మొదలయిన పనులు-తనకు తెలియకుండానే, వాటిఅర్థాలు అవి, కల్పించుకునేవి.

నీరజ తిరిగి ఆఫీసులో ప్రవేశించింది. రోజూ సాయంత్రం తప్పనిసరిగా యిద్దరూ కలుసుకునేవారు. ప్రతివుదయం నిద్దర లేచి సాయంత్రంకోసం ఎదురు చూసేవాడు తను.

పదిహేనురోజులు గడిచాక నీరజ ఒక సాయంత్రం, "రఘు దగ్గిరనుంచి వుత్తరంవచ్చింది" అంది గబుక్కున.

"ఏమిటీ విశేషాలు ?" అన్నాడు తను సిగరెట్ ముట్టిస్తూ.

"వాళ్ళ నాన్నతో దెబ్బలాడాట్ట, వారం రోజుల్లో వస్తానని రాశాడు."

"దెబ్బలాటెందుకూ ?"

"నన్ను పెళ్ళి చేసుకోడానికి వాళ్ళు వొప్పుకోలేదు. ఒకటి కులం; రెండు నేను అతని కంటె పెద్ద. మూడు మేనరికం వుందిట."

తను మాట్లాడలేదు.

"ఇందులో మీ ఉద్దేశం ఏమిటి ?" అంది నీరజ చాలా స్నేహంతో, నమ్మికగా చూస్తూ.

"నీకు తెలీదూ !" అన్నాడు. అంతే. తన అహం !

ఆ సంభాషణ అంతతో ఆగిపోయింది.

ఆ సాయంత్రం తిరిగారు, నవ్వారు, యింటికొచ్చారు. నీరజని హాస్టల్లో విడిచి వచ్చాడు.

ఆ రాత్రి చాలాసేపు ఆలోచించాడు; రఘు-నీరజలనీ, తననూ నీరజనీ త్రాసులోవుంచి. ఎంతసేపు ఆలోచించినా తనూ నీరజా ఉన్నవైపుకే త్రాసు మొగ్గింది.

తెల్లవారిగట్ల నీరజ తనచే, తనను పెండ్లి చేసుకోమని ఆమెను అడగటం నిమిత్తమాత్రం, అది ఎలాగా జరిగి తీరుతుంది—అనే ధీమాతో హాయిగా నిద్రపోయాడు.

వారంరోజులు యథాప్రకారంగా జరిగిపోయాయి. మళ్ళీ రఘు సంగతి తనెత్తలేదు—నీరజా, ఆ ప్రసంగం తీసుకురాలేదు.

సోమవారం తను స్టడీలో కూచుని "షా" చదువుకుంటున్నాడు. అయిదున్నరకిగాని నీరజ రాదు. అంటే అయిదింటికి కారు గారేజిలోంచి తీసి బయలుదేరుతే చాలు. "Man and Superman" పేజీలు తిరగేస్తున్నాడు. ఇంతలో హాల్లో నీరజ కంఠం వినపడింది. పుస్తకం అలా వదిలి బయటకొచ్చాడు.

టేబుల్ మీద వేజ్‌లోని గులాబీ గుత్తుల్ని ఆకుల మధ్యగా సర్దుతూ, అందులోని అందాన్ని బడి పిల్లవాడిలా శ్రద్ధగా వింటున్న రఘుకి బోధిస్తోంది నీరజ.

ర నిల్చుని నమస్కారం చేశాడు తనకు.

"బయటకెళ్దాం వస్తారా? మీతో చాలా మాట్లాడాలి. రఘు పొద్దుటే వచ్చాడు" అంది నీరజ పువ్వులు సర్దుతూ.

కాఫీ తాగి ముగ్గురూ బయలుదేరారు.

కాసేపు బీచిలో కూచున్నాక నీరజ యిలా చెప్పింది. "రఘు వాళ్ళ వాళ్ళతో దెబ్బలాడి వచ్చేశాడు. అతనికోర్సు అయిపోయింది. ఈ యేడు హాస్పటల్ పోస్టింగ్స్ అవీ చేస్తే, వచ్చే యేడు వుద్యోగం దొరుకుతుంది. వాళ్ళ నాన్న డబ్బు పంపనని చెప్పారట. నా జీతంతో యిద్దరం సరిపెట్టుకోడం కష్టం కాదనీ, తను వుద్యోగం కోసం వేరే ప్రయత్నించ నవసరం లేదనీ మీరు అతన్ని నమ్మించాలి."

తనకు ఏదో కథలోని చివరి భాగాల్తో, కథ పూర్తిగా జ్ఞాపకాని కొస్తున్నట్లుంది. నీరజ మాటల కర్థం? తను మాట్లాడ లేదు.

కథా నిలయం 656

మీతో రఘు వుత్తరంగురించి చెప్పానే, ఆనాడే అతను వాళ్ళ ఊరునుంచీ, నే నిక్కడ నుంచీ రిజిస్ట్రారుకి నోటీస్సిచ్చాం. ఎల్లుండికి డేట్ ఫిక్సప్ అయింది. ఒకే ఒక్క సమస్య మిగిలింది. వుద్యోగం చేసే అవసరం లేదని రఘుకి విడమర్చి చెప్పడం."

నీరజ తన కళ్ళల్లోకి సూటిగా చూస్తోంది. తనలోని వుద్రేకాలనీ, నిరాశల్నీ రోషాల్నీ అన్నీ కప్పెట్టుకుని "wish you good luck" అన్నాడు తను.

"నీరజగారొచ్చే మాటయితే మీ యిద్దరికీ నిక్షేపంగా చాలు. పైన ఏదన్నా కావాలంటే నేను లేనూ? రఘూ— నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివి. లేవండి, చల్లని పానీయం తాగుదాం" అని లేవదీశాడు.

వారిపెండ్లికి తనూ, రఘు స్నేహితులిద్దరూ సాక్షి సంతకాలు పెట్టారు. రిజిస్ట్రారు చెవులో "ఆ కుఱ్రాడు గొప్ప అదృష్టవంతుడు" అని రహస్యం చెపుదామనిపించింది తనకి.

బీచిలో నీరజ తన పెండ్లివిషయాన్ని గురించి చెప్పిన రాత్రి తనకి దేన్ని గురించీ, వాపోయే వోపికకూడా లేకపోయింది. మనసు ఒకవిధంగా మొద్దుబారిపోయింది. మర్నాడు, తెల్లవారి కాఫీ తాగుతూంటే, ట్రేలో నీరజదస్తూరితో నీలపు కవరు కనపడింది.

My Dear Friend,

బీచిలో మీ ముఖ కవళిక కనిపెట్టాను. ప్రియురాలి దగ్గరకు ప్రేమికుడూ, దేవునిదగ్గరకు భక్తుడూ అహంకారరహితమైన హృదయంతో వెళ్ళాలి. అప్పుడే వారివాంఛలుఫలిస్తాయి.

రఘు చీకట్లో దారితప్పిన గొర్రెపిల్ల మాదిరి అమాయకుడు. అతనికి నేను చాలా అవసరం. మీతో నేను చెయ్యి కలిపినా, కలపకపోయినా ఒక ఓటుఅన్న విశాలభావంతో, మీరు జీవితాన్ని గడపగలరనే నమ్మకం నాకుంది. రఘుని తల్లిమాదిరి సాకుకోగలను మాయిద్దరినీ నిష్కల్మష హృదయంతో ఆశీర్వదించండి. మాజీవితాల్లో ఆత్మీయుడిలా మీరు ఎల్లప్పుడూ నిలిచి పోవాలనే కోర్కెతో —నీరజ.

చూసుకుని, వేడి నిట్టూర్పు విడిచాడు. లోతుపాతులు తెలిసే నీరజ రఘు జీవిత సంరక్షణ నెత్తినేసుకుంది. అతన్ని సుఖపెడుతుంది. అందుకు సందేహంలేదు. కాని తన జీవితం...

o o o

సాయంత్రం అయిదింటికి నీరజగారింటికి వెళ్ళాడు. పరుసువాకంలో రెండు గదుల్లో కొత్తకాపురం. యిద్దర్నీ చూశాడు. రఘు కలలో నడుస్తున్నట్లున్నాడు. అతని కళ్ళల్లో ఆరాధన మరీ లోతుగా వున్నట్టనిపించింది. ఆరాత్రి నీరజచేతి భోజనం చేసిన తరువాత, ఆమె తొక్కినదారి సరిఅయినదని మనస్ఫూర్తిగా అనిపించింది తనకి.

—o—